

ката“ въ ржка и право въ конака¹⁾ Тия отъ благочестивитѣ, които срѣщали по пжтя Йоргаки „на това дередже“, прѣхапвали си езика съ думитѣ: „до какви години стигнахме“!

Слѣдъ тоя подвигъ Х. Димитъръ се примъкналъ при другаритѣ си, за да си продължи веселбитѣ и провикванията, като че „ни лукъ ялъ, ни лукъ мирисалъ“. Но скоро буйнитѣ „кюлханета“ били заобиколени отъ цѣлъ редъ заптии. До като чауштѣ си отвори устата, за да обяви конашката заповѣдъ за арестуването на Х. Димитъръ, послѣдниятъ издига една отъ бѣклицитѣ и цапва чауша по главата. Единъ отъ заптиитѣ дръпва пищовъ и изгърмява срѣшу Х. Димитъръ, но не го улучва. На туй отгорѣ цѣлата компания наскача, излава всички заптии и ги връзва по околнитѣ дървета. Взетото отъ тѣхъ оржие било прѣдадено на единъ пждаръ, слѣдъ което цѣлата компания се разотива по домоветѣ си.

Цѣлиятъ тоя скандалъ направилъ потресающо впечатление въ града. Х. Димитъръ билъ арестуванъ, но скоро билъ освободенъ съ влиянието на баща си прѣдъ всесилния тогазъ кадия Али-ефенди, на когото той правилъ кѣбета даромъ.

Подобни случаи, разправятъ тия, които познаватъ Х. Димитъръ, — не сж били рѣдки. „То неговото, казваше се-стра му, не е едно, не е двѣ“. „И другитѣ ми братя бѣха юнаци, ами бати-Димитровото не е за изказване“.

Отъ тукъ нататкъ Х. Димитъръ излиза „на очи“ и става нетърпимъ въ града. Заканили се турцитѣ да го убиятъ, та той се вижда принуденъ да си „вземе очитѣ“ отъ Сливенъ за нѣкое врѣме. Съ всичката заможность на баща си, той се усвоилъ слуга въ Нова-Загора при прочутия тамъ Османъ-ага. Това не било случайно, защото Османъ-ага билъ ятакъ на разбойници. За да си отмъсти, Х. Димитъръ убива двама турски разбойника прѣзъ една нощъ и ги завлича въ самия дворъ на Османъ-ага. Зарадъ тоя случай послѣдниятъ е билъ арестуванъ и по-послѣ умира въ Одринъ. Но Х. Димитъръ пакъ остава „чистъ“ и се връща въ Сливенъ, дѣто се услава пждаръ на Тунджанскитѣ бахчи между селата Мечкарево и Кърсынлий. Тамъ той прѣкаралъ почти двѣ лѣта, до срѣдата на 1859 г. Заедно съ него сж били и съгражданитѣ му *Илия Папанчовъ* и *Вичо Пждаря*. Тамъ тѣ образували нѣщо като република, дѣто всѣки „докаченъ“ и прѣслѣдванъ намиралъ подслонъ и дѣто „червенитѣ иминии и пѣстри чалми били ясакъ“. По цѣлъ день турци и българи наоколо чували да пукатъ шишинета на нишанъ и други упражнения. Стари селяни и до днесъ помнятъ какъ Х. Димитъръ влизалъ привечеръ въ селата имъ, извивалъ

¹⁾ Шубурка носѣли по-богатитѣ и видни българи. То било въ форма на калпакъ, отъ синйо сукно, съ пжпка отгорѣ.